

La gota d'aigua

Hi havia una vegada una gota d'aigua... Bé, de fet soc jo la gota d'aigua, i aquesta història parla sobre la meva vida. Em presento, em dic Wat, soc una gota d'aigua i vull arribar fins a la font de Santa Maria, a Terrassa, al costat de les esglésies de Sant Pere. Aquesta font va ser dissenyada per Puig i Cadafalch l'any 1921.

La meva història comença al riu Llobregat, d'aquí vaig a la planta potabilitzadora, on després d'uns quants dies al SPA de gotes, sortim i seguim el nostre camí, ja que ja som potables i estem preparades perquè els humans ens puguin beure.

Estic una mica nerviosa, i el camí s'està fent llarg... he conegut a una gota d'aigua molt vella i m'ha dit que ens queden menys de deu kilòmetres per arribar.

Ja hem arribat a la font de Santa Maria, de cop i volta, hi ha una pressió que ens empeny cap a fora i surto directa a la boca d'un nen. D'un glop ja estic a la seva panxa i em trobo amb moltes més gotes d'aigua i a mesura que el nen beu aigua, més gotes venen; com que ja estem molt apretades, sortim per un conducte i anem amb unes altres gotes d'aigua... El nen prem un botó i totes les gotes d'aigua fem un remolí i comença una altra aventura... Ara anem cap a la depuradora, per poder tornar a començar el nostre recorregut.

Un cop estem al mar, ens ajuntem amb milions i milions de gotes d'aigua, però també hi ha animals i plantes, n'hi ha de molts tipus i tots són diferents, no com nosaltres que som totes iguals, però no em fan gaire enveja, ja que ells han de conviure amb molta brutícia, perquè per culpa dels humans cada dia el mar està més brut. Nosaltres no ho entenem, amb el que els cuidem nosaltres, com ells ens cuiden tan poc?

Ara estaré uns dies al mar, pensant en el meu pròxim destí, que aniré a parar, a una casa o a una altra font?

Pseudònim: Floreta